

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพล
ต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยผ่านความสามารถทางการแข่งขัน
ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

The Application of Information Technology for Business Administration Influences
on Sustainable Business Growth through the Competitiveness of
Small and Medium Enterprises in Groups of Provinces in the Lower Central Region 2

กฤตพล ดำวงศ์ และ กฤตชน วงศ์รัตน์
Krittapon Damwong and Kritchana Wongrat

สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
Business Administration, Faculty of Management Science, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: krittapon.pm@gmail.com, kritchana.won@mail.pbru.ac.th

Received: 21 November 2023, Revised: 17 February 2024, Accepted: 20 April 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขัน 3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ 4) ความสามารถทางการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ และ 5) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยผ่านความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่ายและแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขัน โดยมีประสิทธิภาพการทำนายได้ร้อยละ 84.8 3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยมีประสิทธิภาพการทำนายได้ร้อยละ 57.6 4) ความสามารถทางการแข่งขันที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยมีประสิทธิภาพการทำนายได้ร้อยละ 66.9 และ 5) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยมีความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน

คำสำคัญ : เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขัน ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) the application of information technology in business administration, the competitiveness and sustainable business growth, 2) the application of information technology in business administration that affect competitiveness, 3) the application of information technology in business administration that affect sustainable business growth, 4) the competitiveness that affect sustainable business growth, and 5) the application of information technology in business administration that influences sustainable business growth through the competitiveness of small and medium enterprises in group of provinces the lower central region 2. The sample group used in this research was 400 small and medium enterprises in group of provinces the lower central region 2 by stratified and convenience sampling. The data was collected with a questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and simple and multiple regression analysis.

The research results showed that : 1) the application of information technology in business administration, the competitiveness and sustainable business growth overall average at a high level, 2) the application of information

technology in business administration has a positive influence on competitiveness, by the predictive efficiency of 84.8 percent, 3) the application of information technology in business administration has a positive influence on sustainable business growth, by the predictive efficiency of 57.6 percent, 4) the competitiveness has a positive influence on sustainable business growth, by the predictive efficiency of 66.9 percent, and 5) the application of information technology in business administration had a positive influence on sustainable business growth of small and medium enterprises in group of provinces the lower central region 2, with competitiveness being a partial mediator variable.

Keywords: Information Technology in Business Administration, the Competitiveness, Sustainable Business Growth

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านธุรกิจโดยเฉพาะการปฏิบัติงานที่เปลี่ยนแปลงจากเดิมเข้าสู่ยุคสารสนเทศที่ต้องอาศัยข้อมูลและความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจ ความอยู่รอด ความเจริญเติบโตและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งสภาพการดำเนินงานที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจไม่ได้ถูกขับเคลื่อนด้วยการแข่งขันด้านเงินทุนเพียงอย่างเดียวแต่มุ่งเน้นกระบวนการในการให้บริการและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าที่มีความรวดเร็วและซับซ้อนตลอดจนมีการแข่งขันที่รุนแรงและหลากหลายรูปแบบ องค์กรจึงจำเป็นต้องมุ่งแสวงหากลยุทธ์หรือวิธีการมาใช้ในการดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน รวมทั้งสามารถรักษาผลประโยชน์ให้มีความเจริญก้าวหน้าและสามารถอยู่ได้ในระยะยาวภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว [1] การตัดสินใจทางธุรกิจต้องมีความถูกต้องแม่นยำและรวดเร็วทันจากต้องอาศัยสารสนเทศที่มีคุณภาพตามที่ผู้บริหารต้องการ ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ผู้บริหารจึงควรต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับที่มีวิสัยทัศน์ต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสามารถนำมาประยุกต์เข้ากับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ [2] จากความจำเป็นและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้ธุรกิจมีศักยภาพที่ดีขึ้นเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาช่วยเหลือนับสนุนธุรกิจ ช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจได้เร็วและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถสั่งการ สื่อสารในองค์กรได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีค่าและจำเป็นต่อองค์กร ช่วยให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในตัวสินค้าและการบริการ การประยุกต์ใช้สารสนเทศในธุรกิจจึงมีแนวทางที่หลากหลายและประยุกต์ใช้ได้หลายด้าน เช่น การประยุกต์ใช้กับงานด้านการผลิต ตั้งแต่การควบคุมการผลิต การวางแผนการผลิต การจัดการสินค้าคงคลัง การเงิน การบัญชี และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises หรือ SMEs) เป็นธุรกิจที่มีขนาดกลางไปจนถึงขนาดย่อม ซึ่งครอบคลุมกิจการการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจการเกษตร กิจการการค้า ในภาคการค้าส่ง การค้าปลีกและกิจการบริการ ในปี 2562 ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.12 [3] กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ โดยมีจังหวัดเพชรบุรี เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด มีประชากรรวม 1,763,271 คน บริบทโครงสร้างทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 2 ขึ้นอยู่กับภาคการผลิต 4 สาขาหลัก ได้แก่ สาขาเกษตรการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจและการประมง สาขาอุตสาหกรรม สาขาการค้าส่งและการค้าปลีก และสาขาการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 มีศักยภาพสูงและโดดเด่นทั้งด้านการท่องเที่ยวและการเกษตร ทางกลุ่มมีแผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่ม คือ การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรมและสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัด โดยการสร้างโอกาสในการค้าการลงทุน เช่น การสนับสนุนช่องทางการตลาด การพัฒนาศักยภาพของสินค้าและบริการ และการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการคิดนวัตกรรมที่สร้างสรรค์อันเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนธุรกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นการสร้างฐานที่มีความพร้อมทั้งบุคลากรหรือผู้ประกอบการ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการลงทุนต่อไป โดยปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันการขยายตัวของเศรษฐกิจยุคใหม่รวมทั้งการใช้ประโยชน์จาก ICT อย่างสร้างสรรค์ เป็นการเพิ่มโอกาสการเรียนรู้ให้คนไทยสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างกว้างขวาง และสามารถปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศจึงกลายเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่ทุกองค์กรต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการแข่งขัน การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงหลีกเลี่ยงไม่ได้ トラบใดที่เรายังอยู่ในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้ชีวิตผูกติดกับระบบดิจิทัลแทบทุกวัน [4] และด้วยบริบทของประเทศที่ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทในทุกกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อพิจารณาถึงผู้ประกอบการ SME ไทย มีจำนวนไม่น้อยที่สิ่งนี้ได้กลายเป็นอุปสรรค ด้วยข้อจำกัดที่ไม่สามารถปรับตัว

รับกับความก้าวหน้านี้ได้ และเนื่องจากเทคโนโลยีมีความครอบคลุมทั้งด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด และมีผลสำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการ ขณะที่หน่วยงานภาครัฐได้มีความพยายามจัดทำมาตรการ โครงการ ฯลฯ เพื่อจูงใจให้ SME ปรับตัว เตรียมพร้อมและสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

จากความเป็นมาและความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคธุรกิจ SME ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยผ่านความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 เพื่อช่วยในการหาผลกระทบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยผ่านความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับพัฒนาธุรกิจให้มีความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจต่อไป

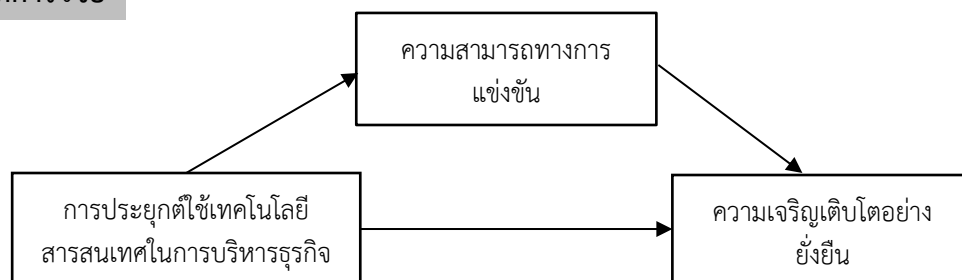
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
3. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
4. เพื่อศึกษาความสามารถทางการแข่งขันที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
5. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยมีความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่านของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขัน
- สมมติฐานที่ 2 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ
- สมมติฐานที่ 3 ความสามารถทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ
- สมมติฐานที่ 4 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยมีความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ประกอบการหรือผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) จำนวน 92,877 ราย [5] ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ทราบจำนวนแน่นอน จึงใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane [6] โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ .05 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ

แบบสอบถามตอนที่ 2-4 มีลักษณะเป็นคำถามแบบอัตราส่วนประมาณค่า (Rating-scale) ของ Likert, R [7] ที่มีระดับการวัด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะจากนั้นคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ [8] หากข้อคำถามใดมีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 แต่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อคำถามนั้น จะนำข้อคำถามนั้นไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องทุกข้อของแบบสอบถามครั้งนี้อยู่ในระหว่าง 0.67 – 1.00 จากนั้นทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อทดสอบว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือมากเพียงใด โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ซึ่งค่าแอลฟา (α) ที่ได้จะแสดงถึงความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ถ้ามีค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นมาก โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7 ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ [8]

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอความอนุเคราะห์จากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ออกหนังสือราชการภายนอกถึงเจ้าของโรงพยาบาลหรือคลินิกสถานพยาบาลส่วนตัวในจังหวัดเพชรบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการหรือผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 400 ชุด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและติดตามแบบสอบถามจนได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 จากนั้นได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลโดยสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และการวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่ายและแบบพหุคูณ (Simple and Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรต้นต่อตัวแปรตามและการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31–40 ปี มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001–100,000 บาท มีประสบการณ์การบริหารงาน มากกว่า 10 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ	4.14	.70	ระดับมาก
ความสามารถทางการแข่งขัน	4.15	.68	ระดับมาก
ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ	4.28	.57	ระดับมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวแปรของความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่หนึ่ง (4.28) รองลงมาคือความสามารถทางการแข่งขัน (4.15) และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (4.14) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของตัวแปร

สมมติฐานที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขัน

ตารางที่ 2 ผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจโดยภาพรวมที่ส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขัน

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		
	B	SE	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	.434	.080		5.446	.000**
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (X_1)	.896	.019	.921	47.194	.000**
R = .921 R^2 = .848 Adjusted R^2 = .848 F = 2227.240 SE = .26727					

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่ส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 (sig. = .000) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .921 และสามารถพยากรณ์ถึงความสามารถทางการแข่งขันได้ร้อยละ 84.8 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 2 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ

ตารางที่ 3 ผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		
	B	SE	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	1.724	.0112		15.431	.000**
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (X_1)	.618	.027	.759	23.247	.000**
R = .759 R^2 = .576 Adjusted R^2 = .575 F = 540.405 SE = .37434					

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 (sig. = .000) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .759 และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ ได้ร้อยละ 57.6 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ

ตารางที่ 4 ผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความสามารถทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		
	B	SE	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	1.444	.101		14.240	.000**
ความสามารถทางการแข่งขัน (X_2)	.685	.024	.818	28.377	.000**
R = .818 R^2 = .669 Adjusted R^2 = .668 F = 805.273 SE = .33058					

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 (sig. = .000) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .818 และสามารถพยากรณ์ถึงความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ ได้ร้อยละ 66.9 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า ความสามารถทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 4 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยมีความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่าน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจและความสามารถทางการแข่งขัน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ ความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ

ตัวแปร	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ(X_1)	ความสามารถทางการแข่งขัน(X_2)	ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ(Y)	VIF
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (X_1)	-	.621**	.459**	2.35
ความสามารถทางการแข่งขัน (X_2)		-	.518**	3.02
ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ (Y)			-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01, *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถทางการแข่งขันและความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.621, 0.459 และความสามารถทางการแข่งขันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.518 และค่า VIF (Variance Inflation Factor) ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ที่ 2.35 – 3.02 ซึ่งมีความน้อยกว่า 10 แสดงว่าไม่พบปัญหาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อแสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามได้ เมื่อพบว่าตัวแปรทั้ง 3 ได้แก่ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (X_1) ความสามารถทางการแข่งขัน (X_2) และความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ (Y) มีความสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาทดสอบความถดถอยแบบพหุคูณโดยการทดสอบอิทธิพลของตัวแปร

ตารางที่ 6 ผลค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจโดยส่งผ่านความสามารถทางการแข่งขัน

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		
	B	SE	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	1.438	.102		14.049	.000**
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ (X_1)	.129	.060	.135	2.477	.034*
ความสามารถทางการแข่งขัน (X_2)	.658	.062	.786	10.599	.000**
R = .818 R ² = .669 Adjusted R ² = .668 F = 401.969 SE = .33090					

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของความสามารถทางการแข่งขันแล้ว มีค่าเท่ากับ .786 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t = 10.599$, Sig. = .000) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานความสามารถทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจ มีค่าเท่ากับ .135 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = 2.477$, Sig. = .034) ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามเงื่อนไขการพิจารณาตัวแปรส่งผ่านที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของความสามารถทางการแข่งขัน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของความสามารถทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถสรุปผล

การยืนยันได้ว่า ความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน (Partial mediator) ระหว่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจกับความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ ดังนั้นความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจมาจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจและความสามารถทางการแข่งขัน

อภิปรายผล

1. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 โดยภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการบริหารการตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการบริหารการเงิน ด้านการบริหารการบัญชี ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านการบริหารการผลิต ทั้งนี้เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีความสำคัญในการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ โดยเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งภาคการผลิตและบริการ ภาคการบริหารจัดการ การตลาด การส่งเสริมการขาย ภาคการเงินการคลังและเพื่อการส่งออก อีกทั้งยังประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้นการดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดิมอาจไม่เพียงพอต่อการอยู่รอดของธุรกิจได้ในระยะยาว การนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจจึงเป็นตัวแปรสำคัญต่อการดำรงอยู่ในตลาดและยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นหรืออย่างน้อยก็สามารถรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันให้ทัดเทียมกับคู่แข่งในตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสนิ์ ตุลานนท์ [9] พบว่า ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ประโยชน์จากการใช้งานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการรับรู้ความเสี่ยง ด้านความปลอดภัย ด้านการรับรู้ความไว้วางใจ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการรับรู้ความเข้ากันได้และด้านการรับรู้ทรัพยากรทางการเงิน เช่นเดียวกับ กัลยารัตน์ ชีระธนชัยกุล [10] พบว่า ปัจจัยเทคโนโลยีดิจิทัลของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคบริการของประเทศไทย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 โดยภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการเป็นผู้นำต้นทุน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถการแข่งขันเป็นการดำเนินธุรกิจให้เหนือกว่าคู่แข่ง ซึ่งสามารถทำได้โดยการมอบคุณค่าที่ดีกว่าให้แก่ลูกค้า การโฆษณาผลิตภัณฑ์และการบริการด้วยราคาที่ถูกลงหรือคุณภาพที่ดีกว่า จึงสามารถดึงดูดความสนใจจากลูกค้าได้ และต้องมีผลิตภัณฑ์และบริการที่มีความโดดเด่น จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ลูกค้านิยมผลิตภัณฑ์และบริการจากบริษัทหนึ่งมากกว่าบริษัทอื่น ๆ การนำเสนอคุณค่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ถ้าคุณค่าที่นำเสนอมีประสิทธิภาพจะสามารถสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับผลิตภัณฑ์และบริการและเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับลูกค้า ดังนั้นความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดขึ้นเมื่อธุรกิจสามารถนำกลยุทธ์สร้างมูลค่าให้เกิดขึ้น ซึ่งกลยุทธ์นี้ไม่มีในธุรกิจอื่น เกิดจากการสร้างความแตกต่างของสินค้าและความเป็นผู้นำด้านต้นทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิลทิพย์ ไข่มเพชร และกฤตชน วงศ์รัตน์ [11] พบว่าความสามารถทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ นิตยา สุภาภรณ์ [12] พบว่า ความได้เปรียบทางการแข่งขันของ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ตามลำดับและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ เย็นระทา [13] พบว่า ความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการตอบสนองลูกค้า และด้านนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 โดยภาพรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ธุรกิจดำเนินการให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนด้วยการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคืออัตราการเจริญเติบโตของยอดขายเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability ratio) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา และธุรกิจดำเนินการให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนด้วยการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงปีที่ผ่านมาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบกับสถานการณ์โรคระบาดที่มีความรุนแรง ส่งผลทำให้ธุรกิจต้องมีการบริหารจัดการอย่างระมัดระวังด้วยความรอบคอบและมีประสิทธิภาพทำให้ผลการดำเนินงานยังอยู่ในสถานะที่ปกติ แต่อาจจะมียอดความเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ก็ยังถือว่าประสบความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธสิทธิ์ พูลดี [14] พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ทั้ง 3 ตัวชี้วัด เติบโตอยู่ในระดับมาก โดย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) อัตราการเติบโตเฉลี่ย 3 ปีล่าสุดของผลตอบแทนต่อยอดขาย (ROS) มีค่าเฉลี่ยการเติบโตอยู่ในระดับมาก 2) อัตราการเติบโตเฉลี่ย 3 ปีล่าสุดของผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าเฉลี่ยการเติบโตอยู่ในระดับมาก และ 3) อัตราการเติบโตเฉลี่ย 3 ปีล่าสุดของผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีค่าเฉลี่ยการเติบโตอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ จุฬารัตน์ อังศุพานิชย์และกฤตชน วงศ์รัตน์ [15] พบว่า ความเจริญเติบโตของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารจังหวัดสมุทรสาครโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 84.8 ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ถูกนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในองค์กรธุรกิจอย่างแพร่หลาย การทำธุรกิจในยุคปัจจุบันไม่สามารถอาศัยแต่ประสบการณ์แบบเดิมได้ ธุรกิจจำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันเวลา และตรงประเด็น โดยการรวบรวมข้อมูล ประมวลผล และกระจายข้อมูลข่าวสารด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้ามาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการบริหารจัดการกับข้อมูลและสารสนเทศ มีความสำคัญมากและสามารถเป็นทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ขององค์กรได้ เพราะองค์กรที่เริ่มใช้สารสนเทศจะสามารถเรียนรู้พัฒนาและสร้างสารสนเทศใหม่ ๆ ที่มีคุณค่ามากขึ้นอย่างต่อเนื่องเพราะสารสนเทศและกระบวนการบริหาร จัดการสารสนเทศเป็นทรัพยากรเชิงกลยุทธ์และเชิงสมรรถภาพขององค์กรที่มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพความสามารถทางการแข่งขันขององค์กรยุคใหม่จึงต้องมีการพัฒนาและต้องปรับตัวอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับแนวคิดของ Franklyn et al. [16] ที่กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลดีต่อการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรได้มีความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบางอย่าง เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีคุณค่าและสามารถสร้างแพลตฟอร์มที่จะสามารถพัฒนาและรวมแอปพลิเคชันใหม่ได้ รวมไปถึงการพัฒนากระบวนการบริการที่ใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงฐานข้อมูลลูกค้าที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครนันท์ คิตสม [17] พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยที่ส่งผลบวกต่อการทำธุรกิจขนาดเล็กที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในธุรกิจ เพื่อการประหยัดทรัพยากรหรือใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่ามากขึ้น ด้วยการใช้ Website, e-Commerce และการใช้ Software เพื่อพัฒนาธุรกิจ และงานวิจัยของชยพล คนบุญ [18] พบว่าโรงแรมควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อธุรกิจโรงแรมมาใช้บริหารโรงแรมให้เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม โดยคำนึงถึงรายได้และประสิทธิภาพของบุคลากร และเมื่อนำระบบเข้ามาใช้งานในโรงแรมแล้วควรสนับสนุนให้พนักงานได้เรียนรู้ประโยชน์จากระบบอย่างสูงสุดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในส่วนต่าง ๆ ของการดำเนินงานด้วย ดังนั้นผู้บริหารโรงแรมต้องเห็นความสำคัญและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงแรม การค้นหาข้อมูลที่พิกัดสะดวกรวดเร็ว การจองห้องพักแบบออนไลน์และการชำระเงินแบบออนไลน์ เป็นต้น

3. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 57.6 ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพสูงเข้ามากใช้ในการบริหารจัดการของธุรกิจทั้งด้านการผลิต การตลาด การเงินการบัญชี การบริหารงานบุคคล จะทำให้การดำเนินงานของธุรกิจมีความรวดเร็ว ความคล่องตัวและความได้เปรียบทางการแข่งขันมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมีการเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตา บุปผาโสภณ และคณะ [19] พบว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวางแผนพัฒนาระบบ ด้านการออกแบบระบบและด้านการพัฒนา และนำระบบไปใช้งาน ไม่มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงานโดยรวมด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา จักรกฤษณ์ มะโฬพาร และคณะ [20] พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในวิชาชีพบัญชีมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านบุคคลและองค์กรสมัยใหม่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านความสำเร็จของระบบสารสนเทศดิจิทัล

4. ความสามารถในการแข่งขันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 66.9 ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจใช้ความสามารถของตนเองโดยการพัฒนาและปรับปรุงทั้งด้านการสร้างความแตกต่าง การเป็นผู้นำด้านทุน การมุ่งเฉพาะส่วน และการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานหรือการเจริญเติบโตของธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดใจ ผ่องแผ้วและนุจรี ภาควาสัตย์ [21] พบว่า ความสามารถในการแข่งขันมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน และงานวิจัยของ สุรเดช นิลอุบล และคณะ [22] พบว่า ความสามารถในการแข่งขันมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร และงานวิจัยของ ปิยภรณ์ ชูชีพ [23] พบว่า ปัจจัยความสามารถทางการแข่งขันมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรขององค์กร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของประเทศในทิศทางเดียวกัน

5. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจ โดยมีความสามารถทางการแข่งขันเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจในปัจจุบันเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ดังนั้นธุรกิจจำเป็นต้องพัฒนาและใช้ศักยภาพทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการธุรกิจ เพื่อให้เกิดความประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่จะส่งผลให้ธุรกิจเจริญเติบโตและยั่งยืนในอนาคต อีกทั้งธุรกิจจะต้องแสวงหาความสามารถทางการแข่งขันของตนเองเพื่อให้การดำเนินธุรกิจสามารถดำเนินการอยู่รอดภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรลดา พันธุ์พาสกุล และวรลักษณ์ ลลิตศิริวิมล [24] พบว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันที่การท่องเที่ยวของไทยมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการกระตุ้นการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีอัตราการเข้าพักจากนักท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศเป็นจำนวนมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย มีอัตราการแข่งขันที่สูงขึ้นและมีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องไปด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวและปรับกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ การนำ Digital Technology, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology และนวัตกรรมอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกันผ่านอินเทอร์เน็ตมาสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการและการนำเสนอความโดดเด่นของธุรกิจให้แก่ผู้รับบริการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ดังนั้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาช่วยในการบริหารจัดการบริการและการตลาดดิจิทัลจะทำให้ธุรกิจโรงแรมสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถลดต้นทุนการดำเนินงานอันจะทำให้เกิดรายได้และผลกำไรเพิ่มขึ้นเกิดความพึงพอใจสูงสุดของผู้รับบริการ อันจะส่งผลให้ธุรกิจสามารถ สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สัญญา ยิ้มศิริและวามยุรา คำสุข [25] พบว่า เทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมในเชิงบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ส่งผลทำให้ผลประกอบการเพิ่มขึ้น ดังนั้นอุตสาหกรรมต้องส่งเสริม สนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรรวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ธุรกิจควรพัฒนาด้านการบริหารการผลิตเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมสินค้าคงคลัง และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผน การคัดเลือกและสรรหากำลังคนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

1.2 ความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ธุรกิจควรมุ่งเน้นพัฒนาด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงและควรมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มที่ชัดเจน

1.3 ความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ธุรกิจควรต้องมีการวางรากฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย อันเป็นการขับเคลื่อนการปฏิบัติ สู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำไปศึกษากับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกลุ่มอื่น ๆ หรือสถานประกอบการประเภทอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องจากแต่ละองค์การอาจมีบริบทที่แตกต่างกันไป

2.2 ควรมีการศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3 ควรดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วยเพื่อให้เห็นรูปแบบและการดำเนินงานของแต่ละธุรกิจที่ชัดเจนขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กิริติ ยศยังยง. องค์การแห่งนวัตกรรม: แนวคิด และกระบวนการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2552.
- [2] ณัฏฐพันธ์ เชนนนท์และไพบุลย์ เกียรติโกลม. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
- [3] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. จำนวนและการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2562. [อินเทอร์เน็ต]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download/download-20200825165227.pdf.

- [4] ทิศานาด ขุนนาถ ปัญญา สังขวดี วิทยา จันทรศิลา และสำราญ มีแจ้ง. รูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ 2558; 17:14-23.
- [5] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2555-2564. [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://data.go.th/dataset/https-sme-go-th-th-page-php-modulekey-348>
- [6] Yamane, T. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd edition. New York: Harper and Row Publication; 1973.
- [7] Likert, R. A Technique for The Measurement of Attitude. In G.F. Summer. Attitudes; 1970.
- [8] ยุทธ ไกยวรรณ. หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2561.
- [9] สุธาสนี ตูลานนท์. การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้สูงอายุ [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนครสวรรค์; 2562.
- [10] กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. ปัจจัยเหตุและผลของการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคบริการของประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12; 25 มิถุนายน 2564; มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา: 2564. 234-255.
- [11] สลิลทิพย์ ไช้เพชรและกฤตชน วงศ์รัตน์. กลยุทธ์การตลาดดิจิทัลและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดเพชรบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2563; 12:81-92.
- [12] นิตยา สุภารัตน์. ความสามารถและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ในจังหวัดเพชรบุรี. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล 2564; 7:43-52.
- [13] ศิริรัตน์ เย็นระทา. กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ในจังหวัดอุดรธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี; 2563.
- [14] เมธสิทธิ์ พูลดี. ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม; 2562.
- [15] จุฬารัตน์ อังศุพานิชย์และกฤตชน วงศ์รัตน์. อิทธิพลของการจัดการห่วงโซ่คุณค่าที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจผ่านความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารจังหวัดสมุทรสาคร. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ 2565; 13:56-71.
- [16] Franklyn C., Joshua O. O., David I. & Mohammed B. R. Management of Information Technology for Competitive Advantage : A Sawy Study. Journal of Scientific Research 2011; 1:121-129.
- [17] อัครนันท์ คัดสม. ตัวแปรกำหนดการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในธุรกิจขนาดเล็ก. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร 2558; 12:37-53.
- [18] ชยพล คนบุญ. การศึกษาความคุ้มค่าและความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อธุรกิจโรงแรม : กรณีศึกษาโรงแรมระดับ 3 ดาว ในกรุงเทพมหานคร. Dusit Thani College Journal 2559; 10:180-195.
- [19] บัณฑิตา บุญผาโสภณ, พีรวัฒน์ ไชยล้อมและอารีรัตน์ แซ่คู. ผลกระทบของการพัฒนาระบบสารสนเทศที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2555; 4:129-138.
- [20] จักรกฤษณ์ มะโฬหาร, พัทธนันท์ เพชรเชิดชู, ศิริเดช คำสุพรหมและเปรมารักษ์ วิลาลัย. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในวิชาชีพบัญชี. วารสารสุทธิปริทัศน์ 2565; 36:80-100.
- [21] สุดใจ ผ่องแผ้วและนุจรี ภาคาสัตย์. รูปแบบความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็น SMEs ในประเทศไทย. Veridian E-Journal, Silpakorn University 2559; 9:1659-1675.
- [22] สุรเดช นิลอุบล, วรลักษณ์ ลิตตศิริวิมล, กอแก้ว จันทร์กัณฑ์ทองและสิริลักษณ์ ทองพูน. ตัวแบบการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2565; 28:29-43.
- [23] ปิยภรณ์ ชูชีพ. ปัจจัยดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของประเทศไทย [รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต; 2560.
- [24] จิตรลดา พันธุ์พนาสุกุลและวรลักษณ์ ลิตตศิริวิมล. การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร 2562; 16:19-39.
- [25] สัญญา ยัมศิริและแววมยุรา คำสุข. อิทธิพลของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทย [รายงานโครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2560.